YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

11 päivänä heinäkuuta 1996 *

Asiassa C-148/96 P(R),

Anthony Goldstein, lääkäri, kotipaikka Lontoo, edustajanaan solicitor Raymond St John Murphy,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa Goldstein vastaan komissio 27.2.1996 antaman määräyksen (T-235/95 R, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista sekä välitoimien määräämistä,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies G. Tesauroa,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Valittaja on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.5.1996 jättämällään valituskirjelmällä hakenut EY:n perustamissopimuksen 168 a artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen kohdan mukaisesti muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa Goldstein vastaan komissio 27.2.1996 antamaan määräykseen (asia T-235/95 R, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla hylättiin hakemus komissiolle annettavasta määräyksestä, jonka mukaan komission on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin estääkseen Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisia viranomaisia soveltamasta *European Specialist Medical Qualifications Order 1995*:n — joka on lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY (EYVL 1993 L 165, s. 1) täytäntöönpanemiseksi Isossa-Britanniassa annettu uusi säädös — tiettyjä säännöksiä ja jossa vaadittiin toimenpiteiden jatkamista siihen saakka, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian kanteen, jolla vaaditaan kumottavaksi komission 16.10.1995 tekemä päätös, jolla se on kieltäytynyt toteuttamasta tiettyjä välitoimia kantajan hyväksi.

2 Riidan perustana olevat tosiseikat on valituksenalaisessa määräyksessä esitetty seuraavasti

"1 Goldstein on Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuva lääkäri ja Ison-Britannian kansalainen. Hän on osallistunut reumatologian erikoisalan koulutukseen, jonka päätyttyä hän tammikuussa 1990 sai Certificate of specialist training -todistuksen, jonka General Medical Council (lääkärin ammatin harjoittamista valvova elin, jäljempänä GMC) antoi *Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977*:n (SI 1977, nro 827) nojalla, sellaisena kuin se on

muutettuna *Medical Nursing Dental and Veterinary Qualifications (EEC Recognition) Order 1983*:lla (SI 1982, nro 1076), joka oli sillä hetkellä voimassa ollut lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/362/ETY (EYVL 1975 L 167, s. 1) ja lääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta samana päivänä annetun neuvoston direktiivin 75/363/ETY (EYVL 1975 L 167, s. 14) täytäntöönpanemiseksi annettu säädös. Nämä direktiivit on myöhemmin yhtenäistetty lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/16/ETY (EYVL 1993 L 165, s. 1, jäljempänä direktiivi 93/16).

2 GMC on ammatillinen järjestö, jonka asema perustuu lakiin. Tällä hetkellä siitä säädetään vuoden 1983 *Medical Act*issa. Sen muodostavat pääasiassa lääkäreiden valitsemat jäsenet. Se on vastuussa lääkärin ammatin harjoittamista koskevasta sääntelystä Yhdistyneessä kuningaskunnassa samoin kuin kurinpitomenettelystä. Se vastaa lääkärirekisterin (medical register) eli rekisteröidyistä lääkäreistä pidettävän virallisen luettelon vuosittaisesta julkaisemisesta. Goldstein on rekisteröity tähän luetteloon vuonna 1978 (komission 9.2.1995 päivätyn kirjeen liite, 14 kohta; pääasian kanteen liite 11).

3 Asianosaisten yhtäpitävien huomautusten mukaan GMC antoi Certificate of specialist training -todistuksen henkilöille, jotka olivat suorittaneet edellä mainitun direktiivin 93/16 4 ja 5 artiklassa vaaditun vähimmäisajan täyttävän erikoistumiskoulutuksen, jonka nojalla kantaja oli yhteisössä tunnustettu erikoislääkäri. Edellä mainitussa *Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977*:ssä säädetään, että henkilöt, joilla on erikoislääkärin pätevyyden osoittava asiakirja, merkitään erikoislääkäriluetteloon (specialist list), jonka GMC saattoi julkaista, jos se piti sitä tarkoituksenmukaisena. Kantajan ilmoituksen mukaan GMC oli päättänyt olla julkaisematta luetteloa. Goldstein oli rekisteröity tähän erikoislääkäriluetteloon.

4 Yhdistyneessä kuningaskunnassa annettava sellainen erikoislääkärin pätevyyden osoittava asiakirja, joka on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa, on direk-

tiivin 93/16 5 artiklan 2 kohdan, jossa toistetaan edellä mainitun direktiivin 75/362/ETY 5 artiklan 2 kohta, mukaan 'Certificate of completion of specialist training (todistus erikoistumiskoulutuksen suorittamisesta), jonka antaa tähän tarkoitukseen hyväksytty toimivaltainen viranomainen' (jäljempänä CCST).

5 Komission antamien tietojen mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ennen 1.1.1991 annettu mitään todistusta suoritetusta erikoislääkärikoulutuksesta. Todistuksen sijasta erikoislääkärin pätevyyden osoitti toimivaltaisen koulutuslaitoksen antama hyväksyntä, jonka jälkeen erikoislääkärillä oli kelpoisuus tulla nimitetyksi *consultant*in virkaan — eli ylimpään sairaalalääkärin virkaan — National Health Servicen (kansallinen terveydenhuoltoviranomainen, jäljempänä NHS) palveluksessa. Suoritetusta erikoislääkärikoulutuksesta annetun todistuksen (vastaa hyväksyntää) antaminen osoitetaan 1.1.1991 alkaen merkitsemällä lääkärirekisteriin kirjain T kyseisen henkilön nimen kohdalle.

6 Koska tuolloin voimassa olleen järjestelmän mukaan ainoa lääkärin — yleislääkärin tai erikoislääkärin — ammatin harjoittamiselle asetettu muodollinen ehto oli, että henkilön oli oltava merkitty lääkärirekisteriin ilman rajoituksia (full registration), ne henkilöt, jotka oli merkitty erikoislääkäriluetteloon, olivat oikeutettuja toimimaan erikoislääkärinä Yhdistyneessä kuningaskunnassa edellyttäen, että heidät oli merkitty lääkärirekisteriin, kuten komission toimittamasta aineistosta ilmenee (ks. 20.1.1994 päivätty kirje ja 9.2.1995 päivätyn kirjeen liite; pääasian kanteen liite 8, 14 kohta ja liite 11, 27 kohta). Osapuolten toimittamien yhtäpitävien tietojen mukaan hyväksyntä tai NHS:n *consultant*in virkaan nimittäminen olivat kuitenkin käytännössä edellytys menestykselliselle lääkärin ammatin harjoittamiselle itsenäisenä ammatinharjoittajana.

7 Koska pelkkä Certificate of specialist training -todistuksen saaminen ei vielä riittänyt hyväksyntään tai *consultant*iksi nimittämiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, komissio katsoi, että tällaisten todistusten antaminen oli direktiivin 93/16 tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien

säännösten vastaista, koska ne oli komission mukaan annettu pelkästään erikoislääkäritoiminnan harjoittamisen mahdollistamiseksi muissa jäsenvaltioissa. Vastaajana olevan toimielimen mukaan tämän direktiivin 4 ja 5 artiklaan sisältyvissä koulutusta koskevissa säännöksissä määritellään ainoastaan ne vähimmäisvaatimukset, joilla jäsenvaltio voi myöntää erikoislääkärin tutkintotodistuksen. Jäsenvaltiolla säilyy vapaus säätää pidemmästäkin koulutusajasta, jolloin se voi komission mukaan antaa erikoislääkärin tutkintotodistuksen vasta tämän koulutusajan jälkeen. Tämän vuoksi komissio pani Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan vireille jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn sillä perusteella, että direktiiviä 93/16 oli tässä suhteessa rikottu, minkä johdosta Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset antoivat vuonna 1995 direktiivin täytäntöönpanemiseksi uuden asetuksen nimeltään *European Specialist Medical Qualifications Order 1995* (vuoden 1995 asetus erikoislääkärin pätevyysvaatimuksista Euroopassa, SI 1995, nro 3208), jolla muutettiin lääketieteen erikoisaloihin Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavaa järjestelmää ja jonka säännöksistä useimpien piti tulla voimaan 12.1.1996.

8 Tämän uuden säädöksen nojalla GMC on edelleen vastuussa rekisteröinnistä ja pätevyysvaatimuksien hyväksymisestä, kun taas uudelle perustetulle elimelle nimeltään Specialist Training Authority of the medical Royal Colleges (kuninkaallisten lääketieteellisten oppilaitosten viranomainen erikoislääkärikoulutusta koskevissa asioissa, jäljempänä STA) annettiin toimivalta käsitellä Yhdistyneen kuningaskunnan erikoislääkärikoulutusta koskevat asiat. STA antaa CCST:n henkilöille, jotka ovat suorittaneet hyväksyttävän erikoislääkärikoulutuksen. GMC ylläpitää ja julkaisee erikoislääkärirekisteriä (specialist register), johon merkitään ne henkilöt, joilla on CCST tai jossakin muualla Euroopan talousalueella myönnetty, direktiivin 93/16 nojalla tunnustettu pätevyys. Niillä lääkäreillä, joilla uuden asetuksen voimaan tullessa jo on erikoislääkärin pätevyys, on tämän asetuksen mukaan oikeus tulla merkityiksi erikoislääkärirekisteriin, jos he todistavat GMC:n jäsenrekisteristä vastaavalle henkilölle, että 1) he ovat tai ovat olleet *consultant*in virassa jollakin muulla erikoisalalla kuin yleislääketieteessä tai 2) heillä on hyväksyntä tai jos he ovat todistaneet, että 3 a) he ovat saaneet erikoislääkärin koulutuksen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja että tämä koulutus vastasi kyseisen erikoisalan silloin voimassa olleita koulutusvaatimuksia Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai että 3 b) he ovat saaneet Yhdistyneessä kuningaskunnassa kyseisen erikoisalan tutkintotodistuksen, joka vastaa kyseisen erikoisalan CCST:tä. Edellä mainittu *Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977*, jossa säädettiin pidettäväksi erikoislääkäriluetteloa, kumottiin.

9 Osapuolten yhtäpitävien huomautusten mukaan Goldsteinilla ei ole hyväksyntää eikä häntä ollut koskaan nimitetty *consultant*in virkaan. Hänellä ei myöskään ole toimivaltaisen koulutuslaitoksen antamaa CCST:tä.

10 Komission mukaan kantajan kaltaiset henkilöt, joilla on Certificate of specialist training, voidaan kuitenkin merkitä uuden asetuksen nojalla pidettävään erikoislääkärirekisteriin, jos he todistavat, että he ovat suorittaneet riittävän lisäkoulutuksen tai että heillä on riittävä lisäkokemus.

11 Tämän asian osalta hallinnollinen menettely on ollut seuraavanlainen. Goldstein, joka ei ollut vaikeuksitta pystynyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoittamaan lääkärin ammattia reumatologian erikoislääkärinä, teki 10.8.1993 komissiolle valituksen 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962, 13, s. 204), 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti GMC:n ja muiden toimivaltaisten viranomaisten väitetystä kilpailunvastaisesta menettelystä, joka koski erikoislääkärikoulutusta ja erikoislääkärien pätevyysvaatimuksia. Goldsteinin mukaan GMC on yritys tai lääkärien muodostama yritysten yhteenliittymä. Sillä on määräävä asema, koska sillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa lakiin perustuva yksinoikeus myöntää ja rekisteröidä yhteisössä tunnustettuja lääkärin nimikkeitä samoin kuin valvoa näiden lääkäreiden ammatin harjoittamista. Osapuolten yhtäpitävistä huomautuksista ilmenee, että Goldstein väitti pääasiallisesti, että GMC, kuninkaalliset lääketieteelliset oppilaitokset ja muut koulutusasioissa toimivaltaiset viranomaiset ovat käyttäneet valtaansa rajoittaakseen keinotekoisesti erikoislääkärien lukumäärää NHS:n palveluksessa olevien lääkäreiden, erityisesti *consultant*ien, eduksi ja yhteisössä tunnustettujen erikoislääkäreiden ja mahdollisten kuluttajien vahingoksi tavalla, joka on EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan vastainen. Goldstein moitti erityisesti GMC:tä siitä, että tämä oli kieltäytynyt tekemästä lääkärirekisteriin merkintää Certificate of specialist training -todistuksen saaneiden henkilöiden erikoislääkärin asemasta. Hän väitti myös, että GMC:n hyväksymät säännöt rajoittivat vapaata kilpailua, koska niillä estettiin erikoislääkäreiden suora pääsy markkinoille ja kiellettiin erikoislääkäreitä ilmoittelemasta julkisesti. Lopuksi hän esitti, että yksityiset vakuutusyhtiöt korvasivat ainoastaan sellaisten erikoislääkäreiden palkkiot, jotka olivat joko *consultant*eja tai toimivaltaisen koulutuslaitoksen hyväksymiä.

12 Goldstein kehotti 18.11.1994 komissiota ratkaisemaan hänen valituksensa. Komissio ilmoitti hänelle 9.2.1995 päivätyllä kirjeellään (pääasian kanteen liite 11), että se ei aio hyväksyä valitusta, ja kehotti häntä antamaan neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268) 6 artiklan mukaisen vastineensa. Goldstein antoi vastineensa kirjeessään 12.9.1995 (pääasian kanteen liite 12).

13 Osapuolten yhtäpitävien huomautusten mukaan samalla kun Goldstein 10.8.1993 teki valituksen, hän pyysi määrättäväksi välitoimia sen sallimiseksi, että lääkärit, joilla on direktiivin edellyttämä pätevyys, voisivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimia erikoisalallaan. Komission 20.1.1994 päivätystä kirjeestä (pääasian kanteen liite 8), jolla tämä pyyntö oli hylätty, ilmenee, että kantaja oli erityisesti pyytänyt komissiota vaatimaan, että 1) lääkärirekisteriin merkitään jokin erityinen tunnusmerkki niiden henkilöiden kohdalle, joilla on direktiivin 93/16 5 artiklan 2 kohdassa tunnustettu pätevyys, 2) että tällaisen pätevyyden omaavista henkilöistä laadittu erillinen luettelo julkaistaan ja saatetaan jakeluun kaikissa jäsenvaltioissa, 3) että vuoden 1993 lääkärirekisteri poistetaan käytöstä ja 4) että vain tällaisen pätevyyden omaavat henkilöt saavat toimia erikoislääkärinä ja käyttää erikoislääkärin nimikettä. Todistaakseen vaadittujen välitoimien kiireellisyyden Goldstein vetosi siihen, että yleistä etua loukattiin olennaisella tavalla, kun hänen kaltaisiaan lääkäreitä, jotka olivat suorittaneet edellä mainitun yhteisön direktiivin vaatimusten mukaisen erikoistumiskoulutuksen, estettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimimasta erikoisalallaan vapaan kilpailun olosuhteissa. Tältä osin hän vetosi tarpeeseen torjua uusien vapaata kilpailua estävien säännösten antaminen. Lisäksi hän totesi, että hänen vastustamansa menettely oli omiaan aiheuttamaan hänelle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Viimeksi mainitun perusteen osalta hän totesi erityisesti, että tilanne vaatii kiireellisiä toimia, koska kansalliset oikeussuojakeinot on pian käytetty loppuun ja hän joutuu vastaamaan kuluista, joita on aiheutunut hänen vireille panemastaan tuloksettomasta prosessista terveysministeriötä vastaan.

14 Komissio hylkäsi tämän pyynnön edellä mainitulla, 20.1.1994 päivätyllä kirjeellään sillä perusteella, että välitoimien edellyttämää kiireellisyyttä ei ollut

todistettu. Komissio arvioi, että riitautettu tilanne ei ollut kestämätön yleisen järjestyksen kannalta, koska erikoislääkäriluetteloon merkityt 773 lääkäriä mitä ilmeisimmin saattoivat toimia erikoisalallaan ja tiedottaa siitä yleislääkäreille. Mitä tulee väitettyyn uusien säännösten antamisen mahdollisuuteen, komissio totesi, että asianosaisen kanta perustui pelkkään terveysministeriölle esitettyyn mietintöön toimenpiteistä Yhdistyneen kuningaskunnan säännösten saattamiseksi direktiivin 93/16 säännösten mukaisiksi. Terveysministeriö ei kuitenkaan ollut vielä ilmoittanut, mitä lainsäädäntötoimia Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus aikoi esittää tämän mietinnön johdosta. Kantajalle itselleen aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon vaaran osalta komissio totesi, että väitetyn vahingon ja vaadittujen toimenpiteiden välillä ei ollut mitään yhteyttä.

15 Kantaja teki toisen välitoimien määräämistä koskevan hakemuksen 28.4.1994, jonka komissio hylkäsi 20.6.1994 päivätyllä kirjeellään (pääasian kanteen liite 9).

16 Goldstein haki uudelleen välitoimien määräämistä kirjeissään, jotka on päivätty 26.5., 4.7., 12.8. ja 28.9.1994 sekä 21.6. ja 3.7.1995 (pääasian kanteen liitteet 1—4, 6 ja 7), ja esitti niissä uusia oikeudellisia ja tosiasiaperusteita, jotka liittyivät toisaalta GMC:n *Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977*:n nojalla käyttöön ottamaan kilpailunvastaiseksi väitettyyn menettelyyn ja toisaalta kantajan kansallisissa tuomioistuimissa vireille panemiin oikeudenkäynteihin. Eräässä näistä hakemuksista vaadittiin, että komissio ottaa edellä mainittujen uusien perusteiden nojalla uudelleen harkittavaksi päätöksensä, jolla se oli kieltäytynyt määräämästä välitoimia ja joka oli annettu kantajalle tiedoksi edellä mainitulla komission 20.1.1994 päiväämällä kirjeellä. Lisäksi kantaja vaati määrättäväksi vielä muunlaisiakin välitoimia, jotka koskivat pääasiallisesti kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevia oikeudenkäyntejä.

17 Komissio hylkäsi kaikki nämä välitoimien määräämistä koskevat hakemukset 16.10.1995 päivätyllä kirjeellään (pääasian kanteen liite 10)."

3 Goldstein vaati komission 16.10.1995 tekemän päätöksen kumoamista yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.12.1995 saapuneella kanteella.

4 Kantaja teki erillisellä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.1.1996 saapuneella asiakirjalla EY:n perustamissopimuksen 186 artiklan nojalla välitoimia koskevan hakemuksen ja pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että komission on viipymättä ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin kantajan oikeutettujen intressien suojelemiseksi pääasian kanteen käsittelyn aikana, jotta estettäisiin se, että pääasiassa annettavalla tuomiolla ei enää olisi todellista vaikutusta, jos kantaja on ennen sitä joutunut poistumaan erikoislääkäripalveluiden markkinoilta. Välitoimien tarkoituksena siis olisi taata kantajalle yhteisössä tunnustetun reumatologian erikoislääkärin asema asian käsittelyn aikana. Tämän vuoksi kantaja pyysi erityisesti, että komissio velvoitettaisiin kieltämään Ison-Britannian uudella, vuoden 1995 säädöksellä perustettua elintä Specialist Training Authority of the medical Royal Collegesia käyttämästä sille mainitulla säädöksellä annettua toimivaltaa erikoislääkärikoulutusta koskevissa asioissa.

5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välitoimia koskevan hakemuksen valituksenalaisella määräyksellä.

6 Valituksenalaisen määräyksen mukaan välitoimia koskeva hakemus, joka koski Ison-Britannian vuoden 1995 uuden, lääketieteen erikoisaloihin sovellettavan järjestelmän käyttöön ottamista, ei koskenut samaa asiaa kuin se lopullinen päätös, jonka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tehdä ratkaistessaan pääasiana olevan kumoamiskanteen. Tuomiolla voitaisiin itse asiassa ainoastaan kumota komission päätös, jolla se on kieltäytynyt myöntämästä tiettyjä vaadittuja välitoimia, jotka koskevat aikaisemman lainsäädännön mukaista toimivaltaisen viranomaisen käytäntöä.

7 Siltä osin kuin välitoimia koskeva hakemus koskee sellaisia toimia, joita ei ole aiemmin saatettu komission käsiteltäviksi, valituksenalaisessa määräyksessä on katsottu, että hakemus ylittää myös yhteisöjen tuomioistuinten toimivallan rajat,

koska niiden toimivaltaan kuuluu ainoastaan komission kilpailuasioita koskevien toimien tuomioistuinvalvonta eivätkä ne voi itse käyttää komissiolle myönnettyä toimivaltaa.

8 Määräyksessä on tämän vuoksi katsottu, että välitoimia koskeva hakemus on hylättävä.

9 Määräyksessä on lisäksi todettu, että toisaalta kiireellisyyttä koskeva perusvaatimus ja toisaalta se edellytys, jonka mukaan pääasian kanteen on oltava ilmeisen perusteltu (fumus boni juris), eivät olleet täyttyneet tässä asiassa. Kiireellisyyden osalta määräyksessä todetaan, että kantaja on ainoastaan todennut, että hän on vaarassa menettää erikoislääkärin nimikkeensä mutta että hän ei ole osoittanut, että tämä vaara on väistämätön. Vaikka kantaja ei voisikaan käyttää nimikettään pääasiakäsittelyn aikana, määräyksestä ilmenee, että tämän vahingon korjaamattomuutta ei ole näytetty toteen. Sen osalta, onko pääasian kanne ilmeisen perusteltu, määräyksessä todetaan, että se peruste, johon kantaja on vedonnut osoittaakseen komission perustelujen olleen puutteellisia, koska tämä ei ole riidanalaisessa päätöksessään viitannut yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-384/93, Alpine Investments, 10.5.1995 antamaan tuomioon (Kok. 1995, s. I-1141), koski kantajan riitauttamien kansallisten toimenpiteiden lainmukaisuutta, eikä sillä sen vuoksi ollut merkitystä asiassa, koska riidanalaista päätöstä oli perusteltu ainoastaan sillä, että vaaditut toimenpiteet eivät olleet kiireellisiä.

10 Nyt käsiteltävänä olevalla valituksella kantaja pyytää, että yhteisöjen tuomioistuimen presidentti kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja velvoittaa komission ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin kantajan perusteltujen intressien turvaamiseksi sekä velvoittaa komission korvaamaan välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

11 Komissio on esittänyt kirjalliset huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 31.5.1996 jättämällään asiakirjalla.

12 Koska osapuolten kirjalliset huomautukset sisältävät kaikki välitoimia koskevan hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot, ei ole tarpeen kuulla osapuolten suullisia huomautuksia.

Kantajan esittämät perustelut

13 Ainoa peruste, johon kantaja valituksessaan vetoaa, on valituksenalaisen määräyksen perustelujen virheellisyys.

14 Kantajan kirjalliset huomautukset muodostuvat pääasiallisesti siitä, että niissä tyhjentävästi toistetaan kaikki ne perustelut, jotka kantaja oli esittänyt komissiolle hallintomenettelyn yhteydessä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentille välitoimimenettelyssä.

15 Erityisesti valituksenalaisen määräyksen perustelujen osalta kantaja väittää ensinnäkin, että, toisin kuin määräyksessä on todettu, pääasian kanteella ja välitoimia koskevalla hakemuksella oli sama kohde, nimittäin sellaisten välitoimien määrääminen, jotka mahdollistavat, että kantaja voi direktiivin 93/16 säännösten mukaisesti harjoittaa taloudellisesti kannattavaa toimintaa yhteisössä tunnustettuna erikoislääkärinä tarjoamalla jäsenvaltioiden alueella potilaille reumatologian erikoislääkärin palveluja Isosta-Britanniasta käsin. Kantaja katsoo, että vaikka komission riidanalainen päätös koskee vain GMC:n tiettyjä, Ison-Britannian aikaisemman lainsäädännön alaisuuteen kuuluneita käytäntöjä, sen voidaan tulkita ulottuvan asiallisesti myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta pyydettyihin välitoimiin.

16 Seuraavaksi kantaja tähdentää, että kiireellisyyden puuttumista koskevia perusteita ei ollut valituksenalaisessa määräyksessä perusteltu oikein. Tämän osalta kantaja

katsoo, että vakavan ja korjaamattoman vahingon olemassaolo oli riittävällä tavalla näytetty toteen; kantaja muistuttaa, että hän ei voi hoitaa sairausvakuutusjärjestelmään kuuluvia potilaita, koska useimmat yksityiset vakuutusyhtiöt eivät korvaa sellaista erikoislääkärihoitoa, jonka antaja ei ole *consultant* tai jolla ei ole higher specialist training -todistusta; lisäksi kantaja muistuttaa, että GMC:n antamien mainontaa koskevien sääntöjen mukaan hänellä ei ole oikeutta ilmoittaa tarjoamistaan palveluista suoraan yleisölle; lopuksi kantaja muistuttaa, että tavallisesti potilaat tulevat *consultant*in hoitoon yleislääkärin lähetteellä ja että GMC on antanut erikoislääkäreille suosituksen, että he eivät ottaisi suoraan heidän puoleensa kääntyneitä potilaita, vaikka se ei ole tätä suoranaisesti kieltänytkään. Kantaja katsoo, että vahinko on korjaamaton, koska näissä olosuhteissa ei ole mitään muuta vaihtoehtoa, joka mahdollistaisi hänen toimimisensa reumatologian erikoislääkärinä direktiivin 93/16 säännösten mukaisesti.

17 Sen osalta, onko pääasian kanne ilmeisen perusteltu, kantaja toteaa, että edellä mainitussa asiassa Alpine Investments annetussa tuomiossa vahvistetut periaatteet ovat sellaisia, että riidanalaisen päätöksen kumoaminen on ilmeisen perusteltua, koska erikoislääkäripalvelujen mainontaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa koskevat säännöt, joissa kielletään palvelujen tarjoaminen asiakkaille puhelimitse, estävät kantajaa harjoittamasta taloudellisesti kannattavaa toimintaa.

Vastapuolen esittämät perustelut

18 Komissio huomauttaa ensinnäkin, että suurimmalla osalla valituksessa esitetyistä huomioista ei ole merkitystä valituksenalaisen määräyksen pätevyyden arvioinnissa.

19 Välitoimia koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen osalta komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on aiheellisesti estänyt kantajaa asettamasta Ison-Britannian uutta säännöstöä välillisesti kyseenalaiseksi

komission 16.10.1995 tekemää päätöstä vastaan nostamansa kumoamiskanteen yhteydessä tekemällään välitoimia koskevalla hakemuksella.

20 Komissio katsoo myös, että koska kantaja on myöntänyt, että hän voi jatkaa erikoislääkärinä toimimista, mikäli hän voittaa pääasian, kantaja on tunnustanut oikeaksi ensimmäisen oikeusasteen presidentin arvioinnin, jonka mukaan väitetty vahinko ei missään tapauksessa ole korjaamaton.

21 Lopuksi komissio toteaa, että valituksessa ei aseteta kyseenalaiseksi valituksenalaisessa määräyksessä ollutta päättelyä, jossa todettiin, että pääasian kanne ei ollut ilmeisen perusteltu.

Asian arviointi

22 EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja muutoksenhaun perusteena voi olla ainoastaan yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut oikeudenkäyntivirhe tai yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut yhteisön oikeuden rikkominen. Koska edellä mainittuja määräyksiä sovelletaan myös EY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen kohdan mukaisesti tehtyihin valituksiin, tämä muutoksenhaku on rajattava pelkästään oikeuskysymyksiin, eikä välitoimista määräävän tuomarin tekemää tosiseikkojen arviointia voida tutkia (ks. asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 18 kohta).

23 Myös yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ilmenee, että valituskirjelmässä on täsmällisesti mainittava se, mitä määräykseen sisältyviä seikkoja valitus koskee, samoin kuin ne oikeudelliset perusteet, joihin määräyksen kumoamiseksi vedotaan.

24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tätä edellytystä ei täytä sellainen valitus, jossa pelkästään kerrataan tai toistetaan jo yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet ja väitteet, mukaan lukien sellaiset perusteet ja väitteet, jotka perustuvat mainitun tuomioistuimen nimenomaisesti hylkäämiin tosiseikkoihin; tällainen valitus merkitsee itse asiassa todellisuudessa sitä, että vaaditaan yksinkertaisesti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyn välitoimihakemuksen käsittelyä uudelleen, mikä EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaan ei kuulu tämän toimivaltaan (ks. erityisesti asia C-62/94 P, Turner v. komissio, määräys 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3177, 17 kohta).

25 Välitoimia koskevan määräyksen perusteluvelvollisuuden osalta on todettava, että välitoimista päättävän tuomioistuimen ei voida edellyttää ottavan nimenomaisesti kantaa kaikkiin tosiasia- ja oikeuskysymyksiin, joista on keskusteltu välitoimimenettelyssä. Riittää, että tuomioistuimen huomioon ottamilla syillä voidaan asian olosuhteiden osalta pätevästi perustella tuomioistuimen antama määräys ja että yhteisöjen tuomioistuin voi niiden perusteella harjoittaa tuomiovaltaansa (ks. em. asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 58 kohta).

26 Nyt käsiteltävänä olevan valituksen osalta on todettava, että kantajan esittämät huomiot koostuvat pääasiallisesti siitä, että hän suoraan ja pelkästään toistaa ne huomautukset, jotka hän oli esittänyt komissiolle hallintomenettelyn yhteydessä ja sen jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentille. Näillä huomioilla, jotka koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan lääkäripalvelumarkkinoiden toimintaa ja EY:n perustamissopimuksen 85, 86 ja 90 artiklan soveltamista sekä direktiivin 93/16 tulkintaa ja sen täytäntöönpanoa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ei ole mitään merkitystä tämän valituksen osalta. Nämä huomiot eivät itse asiassa koske — eivätkä ne sen vuoksi voi saattaa kyseenalaisiksi — valituksenalaisessa määräyksessä tehtyjä johtopäätöksiä, joiden mukaan välitoimia koskevan oikeu-

denkäynnin kohde ei ole sama kuin pääasian kohde, vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ei ole näytetty toteen eikä ole myöskään osoitettu, että pääasian kanne on ilmeisen perusteltu.

27 On siis tutkittava ainoastaan, osoittavatko jotkut erityisesti valituksenalaisen määräyksen perustelujen osalta valituksessa esitetyt väitteet, että määräyksen perusteluissa oli puute tai virhe.

28 Kiireellisyyttä koskevasta edellytyksestä, jonka mukaan on näytettävä toteen vakava ja korjaamaton vahinko, määräyksessä todetaan, että kantaja on toisaalta todennut ainoastaan, että hän on vaarassa menettää erikoislääkärin nimikkeen, eikä hän ole ottanut huomioon uuden säännöstön suomaa mahdollisuutta tulla otetuksi erikoislääkärirekisteriin tiettyjen edellytysten täyttyessä, eikä hän toisaalta ole täsmentänyt, millä tavalla erikoislääkärin nimikkeen väliaikainen menettäminen aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa.

29 Kantaja vetoaa valituksenalaista määräystä vastaan ainoastaan siihen, että hänelle aiheutuva vahinko on korjaamaton, koska, mikäli välitoimia ei määrätä, hän ei millään muulla tavalla voi tarjota erikoislääkäripalveluja direktiivin 93/16 mukaisesti.

30 Tämän osalta riittää, kun todetaan, että — vaikka osoitettaisiinkin, että kantaja ei uuden säädöksen vuoksi voi harjoittaa taloudellisesti kannattavaa erikoislääkäritoimintaa — se seikka, että kantaja voi jatkaa tätä toimintaa, mikäli hän voittaa pääasian oikeudenkäynnin, on lopullisesti todettu valituksenalaisessa määräyksessä, eikä sitä ole myöskään kiistetty valituksen käsittelyn yhteydessä. Kantaja ei ole myöskään esittänyt sellaisia perusteluja, jotka saattaisivat kyseenalaiseksi valituksenalaiseen määräykseen sisältyneen päättelyn, jonka mukaan silloin, kun kantaja ei ole esittänyt mitään tätä tukevia seikkoja, ei voida olettaa, että kantajan toiminnan väliaikainen keskeytyminen aiheuttaisi hänelle nyt käsiteltävänä olevan asian erityisissä olosuhteissa vaikeasti korjattavaa vahinkoa, vaikka hän myöhemmin voittaisikin pääasian.

31 Valitus on näin ollen hylättävä tältä osin, koska siinä ei aseteta kyseenalaiseksi valituksenalaiseen määräykseen sisältynyttä päättelyä, jonka mukaan kantaja ei ole millään tavalla osoittanut korjaamattoman vahingon olemassaoloa.

32 Siltä osin kuin on todettu, että valituksenalaisessa päätöksessä on oikein ja riittävästi perusteltu kiireellisyyden puuttuminen, valitus on hylättävä, ilman että on tarpeen tutkia kantajan väitteitä, jotka koskevat välitoimia koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamista ja sitä, onko pääasian kanne ilmeisen perusteltu.

Oikeudenkäyntikulut

33 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittajan valitusperusteet on hylätty, hänen on korvattava tästä valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 1996.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti